
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 173, september, oktober 2021

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>

De Leerschool van de Verhoogde Christus

De vier geestelijke schoolklassen van het leven in Christus

Deel 2

De eerste klas

Christus is gestorven

Kernwoorden: volmacht, eerstgeborene, bloed, zuurdesem, zondeval, zondaren.

De eerste klas: kinderen — Christus voor mij

“Want ik heb u ten eerste overgeleverd wat ik ook ontvangen heb, **dat Christus gestorven is voor onze zonden**, overeenkomstig de Schriften, en dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is op de derde dag, overeenkomstig de Schriften, en dat Hij verschenen is aan Kefas, daarna aan de twaalf. Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten nu nog in leven zijn, maar sommigen ook zijn ontslapen. Daarna is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan alle apostelen. En als laatste van allen is Hij ook aan mij verschenen, als aan de ontijdig geborene” (1 Kor. 15:3-8).

Christus is gestorven

Het eerste dat Paulus doorgaf, was dat Christus is gestorven voor onze zonden. Vervolgens stond Hij op uit de dood, dit alles in overeenstemming met de Schriften. Hierover sprak Jezus met de Emmaüsgangers toen Hij zei: “O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben! Moest de Christus dit niet lijden en zo in Zijn heerlijkheid ingaan? En Hij begon bij Mozes en al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem geschreven was” (Lukas 24:25-27).

Zo zien we dat de realiteit van Christus’ werk op Golgotha voorzeggd was door Mozes en al de profeten. Jezus en meer dan vijfhonderd betrouwbare gelovigen gaven getuigenis van de

opstanding. Golgotha is geworteld in de geschiedenis. Wanneer we het offer van Jezus aan het kruis aanvaardden, zal dat bevestigd worden door de Heilige Geest (Joh. 7:17). Er is daarom geen excuus het niet te geloven.

“Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek” (Joh. 7:17).

Onze bekering begint met het besef dat onze zonden zijn vergeven. We hebben gezien dat Christus op Golgotha voor de hele wereld is gestorven en opgestaan. Hij is daarom ook voor mij *persoonlijk* gestorven en opgestaan. God, die eerst veraf was, is nu dichtbij gekomen door Zijn Zoon. Wanneer ik Hem aanvaard, word ik een kind van God:

“Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven” (Joh. 1:12).

Volmacht

De ‘macht’ in Johannes 1:12 is een ‘volmacht’ die direct in werking treedt wanneer we de Heer aannemen. Er vindt dan een *geestelijke geboorte* plaats waardoor wij kinderen van God worden.

Het woord ‘macht’ is de vertaling van het Griekse woord *exousia* dat in het Nieuwe Testament ongeveer vijftig keer voorkomt. In de meeste gevallen kan het woord het beste vertaald worden met ‘volmacht’ of ‘jurisdictie’. ‘Jurisdictie’ is een ander woord voor ‘rechtsmacht’ en heeft betrekking op het gebied waarover een rechtsorgaan bevoegd is.

Geloof in de naam van de Heer verschaft ons de jurisdictie om een kind van God te worden. Door het volbrachte werk van de Heer zijn wij uit de jurisdictie van de satan verlost en in de jurisdictie van Christus overgebracht. Deze rechtsmacht is de morele grond om een kind van God te worden. Dit zien we ook in Kolossenzen 1:13:

“Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde” (Kol. 1:13).

Het Griekse woord voor ‘macht’ in Kolossenzen 1:13 is ook *exousia*. Wanneer wij Hem aannemen, wordt werkelijkheid wat in dit vers wordt beschreven. De dood van Christus trekt ons uit de rechtsmacht van de duisternis en brengt ons door de opstanding van Christus over in het koninkrijk, de rechtsmacht, van de Zoon.

Wij nemen Hem aan *door gelovig een gebed uit te spreken* dat we als zondaar het volbrachte werk van Christus aannemen en met God verzoend willen worden. De volmacht staat dan garant dat we *meteen* Zijn kind worden.

Om deze volmacht tot het directe kinschap te markeren, is het raadzaam de datum in de kantlijn van Joh 1:12 in de Bijbel te schrijven. Ik weet dan wanneer ik door geloof een kind van God ben geworden. Soms is het moment van geloof en bekering minder duidelijk. Het is dan toch raadzaam om in het licht van Johannes 1:12 de aanname opnieuw duidelijk uit te spreken en te markeren. Het scheidt zekerheid dat ik persoonlijk ben overgezet in het koninkrijk van de Zoon. Zo kunnen we de duivel door het Woord van God (Joh. 1:12; 1 Joh. 5:11-13) weerstaan, wanneer hij

twijfel wil zaaien over ons eeuwig behoud. De eerste stap in geloof is dat we zien op Jezus' verlossend werk aan het kruis en dat werk persoonlijk te aanvaarden. Dan worden we gereinigd van alle zonden en worden we, zoals we later zullen zien, ook verlost van de *macht* van de zonde. Laten we nu een naar de typologie kijken om de dood van Christus beter te begrijpen.

De dood van de eerstgeborene

In Exodus 11:4-7 lezen we:

“En Mozes zei: Zo zegt de HEERE: Omstreeks middernacht zal Ik uittrekken door het midden van Egypte en alle eerstgeborenen in het land Egypte zullen sterven, van de eerstgeborene van de farao af, die op zijn troon zitten zou, tot de eerstgeborene van de slavin die achter de handmolen zit, en alle eerstgeborenen van het vee. Er zal een luid geschreeuw zijn in heel het land Egypte, zoals er nog nooit geweest is en zoals er ook nooit meer zijn zal. Maar bij alle Israëlieten zal nog geen hond zijn tong roeren tegen mens of dier. Zo zult u weten dat de HEERE onderscheid maakt tussen de Egyptenaren en de Israëlieten.”

Alle eerstgeborenen in het land zullen sterven, zegt de Schrift. Dit had niet alleen betrekking op de Egyptenaren. maar ook op de Israëlieten. In het tegenbeeld, de antitype, zijn wij allemaal zondaren, *“want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God, en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus”* (Rom. 3:23-24). De eerstgeborene MOEST sterven, maar God voorzag in een plaatsvervanger. Zo zei Abraham tegen zijn zoon Izak: *“God zal Zichzelf voorzien van het lam voor het brandoffer, mijn zoon. Zo gingen zij beiden samen”* (Gen. 22:8). God voorzag niet in een lam op zich, maar in een lam voor ZICHZELF. Het is een plaatsvervanging tot genoegdoening van Gods rechtvaardigheid. Hetzelfde zien we in Egypte. De Israëlieten *moesten* een lam slachten. Dit was voor hen een stap in geloof dat God het bloed zou zien als plaatsvervanger voor de dood van de eerstgeborene in dat huis. Hieruit zien we dat het thema van de eerstgeborene vanaf onze bekering in beeld is en verder in begrip ontwikkeld wordt in heel onze wandel met de Heer. Onze kennismaking met de eerstgeborene begint met Christus die als Plaatsvervanger is gestorven:

“Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd, want ook ons Paaslam is voor ons geslacht: Christus. Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid” (1 Kor. 5:7-8).

Christus als Plaatsvervanger stierf als Eerstgeborene: *“En wanneer Hij vervolgens de Eerstgeborene in de wereld brengt, zegt Hij: En laten alle engelen van God Hem aanbidden”* (Hebr. 1:6). Hiermee stierven in Egypte alle eerstgeborenen en leren wij dat Jezus VOOR ons is gestorven als de Eerstgeborene.

“Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping ... Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem ... Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn” (Kol. 1:15-18).

Christus, de Eerstgeborene, brengt ons nieuwe leven in een wijds en universeel perspectief! Hij is de Eerstgeborene van een geheel nieuwe schepping, waarvan wij ook deel zijn gaan uitmaken door Zijn volmacht om een kind van God te worden.

“Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden” (2 Kor. 5:17).

Wij zijn in Christus, de Eerstgeborene. Hij stierf als onze Plaatsvervanger in onze dood, zoals Hij ook opstond als onze Plaatsvervanger!

Het begin

In Exodus 12:1,2 lezen we: *“De HEERE zei tegen Mozes en tegen Aäron in het land Egypte: Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn. Hij zal voor u de eerste zijn van de maanden van het jaar.”*

De leerschool van Christus is voor een ieder die is wedergeboren, maar begint, strikt genomen, al in Egypte. Het begint met het slachten van een lam: *“Spreek tot heel de gemeenschap van Israëel: Op de tiende dag van deze maand moet ieder voor zich een lam per familie nemen, een lam per gezin. Maar als het gezin te klein is voor een lam, dan moet hij er samen met de buurman, die het dichtst bij zijn gezin woont, één nemen, overeenkomstig het aantal personen. U moet bij het lam rekening houden met wat ieder eten kan” (Ex. 12:3-4).*

Het bloed van het lam moet dan aan de beide deurposten en aan de bovendorpel worden gestreken van de huizen waarin zij het eten zullen (Ex. 12:7), en *“zij moeten het vlees dezelfde nacht nog eten; op vuur gebraden, met ongezuurde broden, en met bittere kruiden moeten zij het eten” (Ex. 12:8).*

Egypte is een type van de wereld en de slavernij aan de zonde. In Egypte keek God maar naar één ding toen hun verlossing uit het land begon: *“En het bloed zal u tot een teken zijn aan de huizen waarin u verblijft. Als Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan en er zal geen plaag onder u zijn die verderf teweegbrengt, als Ik het land Egypte zal treffen. Deze dag moet voor u een gedenkdag worden. U moet hem vieren als een feest voor de HEERE. U moet hem vieren als een eeuwige verordening, al uw generaties door” (Ex. 12:13-14).*

God keek naar het bloed aan de deurposten en aan de bovendorpel. De Israëlieten moesten een lam slachten. Dat was voor hen een stap in geloof dat God het bloed zou zien als de dood van de eerstgeborene in dat huis.

Paulus zegt over het vervolg van het begin: *“En ik wil niet, broeders, dat u er geen weet van hebt dat onze vaders allen onder de wolk waren en allen door de zee zijn gegaan, en dat allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee, en allen hetzelfde geestelijke voedsel gegeten hebben, en allen dezelfde geestelijke drank gedronken hebben. Zij dronken namelijk uit een geestelijke rots, die hen volgde; en die rots was Christus” (1 Kor. 10:1-4).* In de type was het volk gedoopt in Mozes, in de antitype zijn wij gedoopt in Christus, in Zijn dood en opstanding.

“U bent immers ongezuurd” (1 Kor. 5)

“Zeven dagen moet u ongezuurde broden eten, en op de zevende dag zal er een feest zijn voor de HEERE” (Ex. 13:6). In de zeven dagen die aan het bloed voorafgingen, moest alles wat ongezuurd was uit de huizen worden verwijderd en moesten ongezuurde broden worden gegeten.

Bij het slachten van het lam mocht er geen oud zuurdesem meer in het huis zijn. Zoals in de type God in een lam voorzag, voorzag Hij ook in nieuw, ongezuurd deeg. Christus is voor ons geslacht en daarom zijn onze zonden vergeven en ZIJN wij ongezuurd nieuw deeg geworden (1 Kor. 5:7).

Alles wat we tot nu toe hebben besproken, speelt zich typologisch af in Egypte, aan *de doodskant van het kruis*. Pas wanneer de Israëlieten de Rode Zee verlaten, kunnen we zaken zien vanuit de opstandingskant van het kruis, waar in de type het ongelovige Egypte geen deel aan had.

Prijs God, door de dood van Christus zijn wij ongezuurd en zijn we tempels geworden, en door Zijn opstanding ontvangen wij Gods Geest! We zijn ongezuurd en dat betekent dat we door het bloed van Christus zijn gereinigd: *“Die door de eeuwige Geest Zichzelf smetteloos aan God geofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken om de levende God te dienen!”* (Hebr. 9:14).

God, die ons een nieuwe geest en een nieuw hart geeft, *“ZAL MAKEN dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt”* (Ezech. 36:27). Wat een evangelie! Het probleem van de zonde is opgelost! Hij neemt het sterven en het leven op Zich!

En nu geen zondaar meer

“God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren” (Rom. 5:8).

De dood van Christus heeft bewerkt dat wij niet langer zondaren zijn. Wij kunnen nog zondigen, maar dat maakt ons nog geen zondaren in de zin waar Paulus over spreekt. Christenen zijn niet langer zondaren, maar heiligen (Hebr. 13:24). Als zondaren waren wij “in Adam”. Op Golgotha plaatste God ons in een nieuwe positie, “in Christus”. Een christen kan zondigen, maar niet meer omdat hij een zondaar zou zijn. In een latere klas komen we hier op terug en zullen we ons verdiepen in de opmerking van Paulus dat niet ik, maar de zonde de ongerechtigheid teweegbrengt (Rom. 7:17).

Hoe zijn wij zondaren geworden? Paulus, in zijn betoog, legt dit uit in vers 12:

“Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben” (Rom. 5:12).

Wij waren zondaren door Adam

Alle mensen zijn van nature zondaren. Zonde betekent ons doel te missen, gescheiden te zijn van God:

“Er is niemand rechtvaardig, ook niet één ... allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één ... en de weg van de vrede hebben zij niet gekend ... want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God, en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus” (Rom. 3:10-24).

Dit is de situatie waarin wij zijn geboren, als zondaren voor God, zoals ook de Israëlieten in Egypte in slavernij verkeerden. Velen van ons vinden het onbegrijpelijk en onrechtvaardig dat wij zondaren zijn, alleen omdat Adam een zondaar was. Hoe kunnen we dat verklaren? Een goede

vraag is altijd: "Wat zegt de type?" Wanneer we Romeinen 5:12-21 lezen, zien we dat Adam een type is van Christus:

"Zoals dus door één overtreding de schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis, zo komt ook door één rechtvaardigheid de genade over alle mensen tot rechtvaardiging van het leven" (Rom. 5:18).

Christus, als Eerstgeborene van de nieuwe schepping, is het Hoofd van een nieuw menselijk geslacht dat Hem als leven heeft. Christus als Eerstgeborene betekent niet, zoals sommigen leren, dat Hij een geschapen wezen is, maar dat Hij een nieuw Hoofd is. Wanneer we begrijpen, dat Christus als één Persoon voor alle mensen rechtvaardiging tot leven kan zijn, kunnen we begrijpen dat dit in de type ook zo moet zijn. De eerste mens was de "eerste Adam". Christus, in de antitype, is de "laatste Adam", "tweede mens". Beide namen van Christus worden verbonden met een levendmakende Geest, die uit de hemel komt.

"De eerste mens Adam is geworden tot een levend wezen, de laatste Adam tot een levendmakende Geest. Het geestelijke is echter niet eerst, maar het natuurlijke en daarna komt het geestelijke. De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk; de tweede mens is de Heere uit de hemel" (1 Kor. 15:45-47).

De eerste en de laatste Adam waren beiden een "zoon van God" (Lukas. 3:38; 1:35). Beiden moesten getest worden in hun positie als Hoofd, de eerste Adam in het paradijs, de laatste Adam in de woestijn (Matt. 4:1-11). Beiden namen een unieke positie in als hoofd van een nieuw geslacht. God had de zondeval niet nodig had om zijn doelstellingen te bereiken. Het is wel opmerkelijk dat God de mens schiep *ná de val van de satan* om door hem verzocht te worden. We kunnen niet zeggen dat het Gods bedoeling was dat de mens zou zondigen. De gedachte echter dat God een nieuwe orde van zonen van belang acht, die geproefd heeft wat de zonde is, mag niet onderschat worden. Dit maakte wel verlossing door God noodzakelijk.

Kinderen en zonen

In het christelijke leven is elk kind van God ook een zoon van God. In Hosea 11:1 lezen we dat God een kind en een zoon uit Egypte heeft *geroepen*. Wanneer we kinderen van God zijn geworden, zijn we ook zonen en naar de belofte (onmondige) erfgenamen (Gal. 3:29-4:7). Steeds wanneer Paulus spreekt over een toekomstige erfenis, spreekt hij over zonen die groeien naar het moment dat ze niet meer onmondig zijn (Ef. 4:14). Als kind behouden we ons eeuwig heil. maar als zoon valt er een eerstgeboorterecht te verliezen. Dit onderscheid is belangrijk en we komen er in een latere les uitgebreid op terug.

Dan is er nog de uitdrukking "zoon van God" (Lukas. 3:38; 1:35; Job 1:6,7). die niet perse op kindschap slaat. In het algemeen heeft zoonschap te maken *met heerschappij*, van mensen of engelen. Dit kan de eerste of Laatste Adam, de Tweede Mens, zijn of de satan en andere engelen .

O diepte van rijkdom!

“Want God heeft hen allen in ongehoorzaamheid opgesloten om Zich over allen te ontfermen. O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe oondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest? Of wie heeft Hem eerst iets gegeven en het zal hem vergolden worden? Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen” (Rom. 11:32-36).

Romeinen 11:32-36 laat zien dat God de zondeval voorzag en door Golgotha een oplossing bood. In de vorming van volwassen zonen gebruikt God de duivel als een uitermate geschikt instrument om Zijn doel te bereiken. De zonde zelf maakt geen deel uit van dit doel. In de verwezenlijking van dat doel speelt de tegenstander echter een belangrijke rol. Zo leren wij als zonen van God verzoeken te herkennen en te weerstaan en door lijden de gehoorzaamheid te leren. Hierin ligt de oondoorgrondelijkheid van Gods wegen. De opsluiting van “allen” in de ongehoorzaamheid, heeft God van tevoren doen besluiten door Christus’ dood en opstanding Zich over “allen” te ontfermen. Dit was de prijs die God voor de schepping van de mensen bereid was te betalen.

De geschiedenis van de menselijke beschaving laat het volle bewijs zien dat het om een totale ramp gaat! Als dat alles was, zouden we alleen maar “*beklagenswaardige mensen*” zijn (vgl. 1 Kor. 15:19). Er is weinig hoop op een wezenlijke verandering in de maatschappij zolang die beheerst wordt door een zelfgericht menselijk leven. Oppervlakkig gezien lijkt de mensheid door de eeuwen meer te zijn verlicht, maar wezenlijk is er niets veranderd. Harten van mensen veranderen alleen door Christus. De wereld blijft een plaats waar wij de strijd hebben “*niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten*” (Ef. 6:12).

De plannen en doelstellingen van God zijn groter zijn dan de menselijke geschiedenis en de machten in onze huidige wereld. Velen zien Jezus’ “missie” als een mislukking, nadat hij was terechtgesteld en aan een kruis werd gehangen. De Bijbel zegt dat Hij een vloek werd: “*Vervloekt is ieder, die aan een hout hangt*” (Gal. 3:13, verwijzend naar Deut. 21:22,23).

Alles wat God doet, is voor eeuwig, met het oog op Zijn heerlijkheid. Daarom danken wij onder ALLES, want alles valt onder de heerschappij van God die alles meewerkt ten goede. **Zo werkt ook de zondeval mee ten goede voor hen die in Christus geloven.** In dit leven hebben wij het leven leren kennen als slaven van de duivel. In onze verlostte staat leren wij praktisch, door het geloof, dat wij de boze hebben overwonnen. Wij leren zijn misleidingen te herkennen en te weerstaan en al zijn trucs die een wig proberen te drijven tussen God en ons. We zullen de duivel niet alleen voor eeuwig haten, maar voor God leven tot in eeuwigheid als volwassen zonen van God, die *beide kanten* hebben geproefd.

“Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om veel kinderen (Gr. ‘zonen’) tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen” (Hebr. 2:10).

In de volgende les kijken naar het vervolg, dat Christus voor ons is opgestaan.

Studievragen

1. Waarom begint Paulus met de dood van Christus?
2. Waarin zie je in Egypte de antitype van de dood van Christus?
3. Wat is de antitype van het zuurdesem?
4. Wat is de betekenis van de eerstgeborene?
5. Wanneer is iemand een zondaar?
6. Leg uit waarom wij van nature zondaren zijn door Adam.
7. Heeft God de zondeval bedoeld?